

РЕШЕНИЕ

№ 190

гр. С., 20.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С. в публично заседание на двадесет и шести февруари през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Анна Т. Трифонова

при участието на секретаря Д.а М. Калчева
като разгледа докладваното от Анна Т. Трифонова Търговско дело №
20255500900092 по описа за 2025 година

Предявени са искове по чл. 422 ал. 1 от ГПК за установяване съществуването на присъдени парични вземания в заповедно производство.

Ищецът сочи в исковата молба, че е подал Заявление по реда на чл. 417 ГПК срещу Д. Д. И. ЕГН: *****, по което е образувано ч.гр.д. № 526/2024 на РС - Р..

Със свое разпореждане съдът е предоставил едномесечен срок, съгласно чл. 415 от ГПК, за предявяване иск за установяване вземането. Във връзка с предоставената възможност, ищецът моли да се приеме за разглеждане настоящия иск.

Изложено е, че на 28.04.2023 г. „Т.” ЕАД сключва Договор за потребителски кредит № 7053437573 с ответника Д. Д. И. ЕГН: *****. На основание така сключения Договор, „Т.” ЕАД е предоставил сума в общ размер 27487,46 лв. (двадесет и седем хиляди четиристотин осемдесет и седем лева и четиридесет и шест стотинки). От тази сума:

- 20 000 лева са отпуснати за общо ползване;
- 479,53 лева са отпуснати за заплащане на избрана от потребителя застраховка BANK ПАКЕТ 3 СМЕТКА;
- 7007,93 лева са отпуснати за заплащане на избрана от потребителя застраховка BANK ПАКЕТ 3 КРЕДИТ + СМЕТКА

Посочено е, че съгласно предоставеното Заявление за рефинансиране на задължение по искане на потребителя част от сумата за общо ползване е послужила за рефинансиране на по-стари задължения на потребителя към кредитора. Конкретно, 10 827 лева са послужили за рефинансиране и

погасяване на Договор за потребителски кредит № 7053218800.

Сочи, че съгласно чл. 7.2.1. от Договора, при Потребителски кредит за общо ползване - средствата по кредита се превеждат от Кредитора в срок до 3 (три) работни дни, считано от датата на сключване на Договора по сметката на Потребителя - **. Кредитът се счита за усвоен от Потребителя, в деня, в който кредитните средства постъпят по посочената му банкова сметка.

Отбелязва се, че съгласно чл. 7.2.2 от Договора в случаите, когато Потребителят е пожелал да сключи някоя от застраховките или да се присъедини към някоя от застрахователните програми, предлагани от Кредитора при условията на чл. 19, частта от средствата по кредита, представляваща дължимата за конкретната застраховка (конкретните застраховки) сума, се превежда от Кредитора, за сметка на Потребителя по банковата сметка на съответния Застраховател, респективно - по банковата сметка на съответния Застрахователен посредник, за което Потребителят дава изричното си нареждане и съгласие с подписването на Договора. Соци се, че потребителят е изявил желание и е дал съгласието си и в Заявлението - декларация за установяване на договорни отношения, предхождащо сключването на договора, да бъде сключена застраховка.

Посочено е, че уговореният между страните лихвен процент, с който се олихвява предоставеният кредит, изразен като годишен лихвен процент, е в размер на 30,39 % (чл. 9, ал.1 от Договора). Лихвеният процент е фиксиран, поради което не е приложимо изискването за предоставяне на методика за изчисляването му.

Годишният процент на разходите по Договора, съгласно чл. 10 от Договора е 34,43 %, а общата дължима сума по Договора е в размер на 47805,12 лева. ГПР е изчислен при отчитане на следните допускания: 1/ за начална дата за изчисляване на ГПР се смята датата на подписване на Договора; 2/ Договорът ще остане в сила за целия първоначално уговорен срок, като страните изпълняват точно задълженията си по него; 3/ приема се че годината има 360 дни, 12 месеца, всеки от които е с 30 дни, независимо дали годината е високосна; 4/ приема се че лихвеният процент и другите разходи по кредита (такси и комисиони, ако има такива) са неизменни спрямо техния първоначален размер. Соци се, че в същия член е упоменато и че при просрочие от страна на Потребителя, дължимата от него сума ще се увеличи с дължимите лихви за забава.

Заявява, че договорът не е сключен при Общи условия.

Сочи, че общата дължима сума от Потребителя е разсрочена на 48 погасителни месечни вноски по 995,94 лева. Първата погасителна вноска е дължима на 05/06/2023 г., а последната - на 05/05/2027. Твърди, че така предоставената сума, кредитополучателят има задължение да върне на месечни вноски, всяка включваща 2 /два/ компонента: главница и договорна лихва.

Твърди, че длъжникът е допуснал просрочие на три поредни дължими

вноски с падеж 5.12.2023 г.; 5.01.2024 г.; 5.02.2024 г., поради което кредиторът е изпратил Уведомление за предсрочна изискуемост на договора. Същото е получено лично от длъжника на 03.06.2024 г., видно от представената обратна разписка, считано от която дата договорът е обявен за предсрочно изискуем.

Сочи, че към дата на входиране на заявлението по чл. 417 ГПК (27/06/2024) задължението на ответницата е било 29 881,66 лева, от които:

- 25 570,57 лева главница
- 3859,01 лева договорна лихва
- 452,08 лева обезщетение за забава

Заявява, че настоящата искова претенция е съобразена с това, че длъжникът е заплатил доброволно сума в общ размер на 2116,24 лева към ищеца след завеждане на заповедното производство и преди завеждане на настоящето исково, с което тази сума е погасила изцяло обезщетението за забава и е намалила претенцията за договорна лихва.

Моли, да се допусне настоящия иск и след като съдът се увери в основателността му, да постанови решение, с което да признае за установено, че лицето Д. Д. И. ЕГН: *****, в качеството си на Кредитополучател по Договор за потребителски кредит № 7053437573 сключен на 28.04.2023 г., дължи изпълнение на парично задължение към „Т.” ЕАД, в качеството му на Кредитодател по същия договор, за следните суми:

Изискуема главница: 25 570,57 лева

Изискуема договорна 2194,85 лева;

(възнаградителна) лихва за период от

5.12.2023 г. към 03.06.2024 г.:

Общо задължение: 27 765,42 лева.

ведно със законната лихва върху главницата, считано от подаване на Заявлението по чл. 417 ГПК (27/06/2024) до окончателното изплащане на задължението.

Моли, да се разпреди отговорността за разноските в заповедното производство по ч.гр.д. № 526/2024 на РС - Р., съобразно изхода от спора, и да му се присъдят направените разноси в заповедното производство.

Претендира и разноските в настоящия исков процес съгласно приложен списък по чл. 80 от ГПК.

Предоставя банкова сметка, по която може да се заплати задължението.

Моли, съдът да се произнесе с неприсъствено решение срещу ответника в случай, че са налице предпоставките по чл. 238 от ГПК. С настоящата молба, дава съгласие делото да се гледа в отсъствие на ищеца в случай, че не се яви в съдебно заседание.

В случай, че ответникът подаде отговор или се яви в насроченото заседание ѝ признае предявените обективно кумулативно съединени искове, моли да се постанови решение при признание на иска, съгласно разпоредбата

на чл. 237 от ГПК.

Със **становище**, изразено по исковата молба, депозирано за първото съдебно заседание, ответницата излага съображения за недействителност на договора за потребителски кредит на основание чл. 22 от ЗПК, поради неспазване на изискванията на чл. 10. ал. 1. чл. 11. ал. 1. т. 7 - 12 и 20 и ал. 2 и чл. 12. ал. 1. т. 7 – 9 от ЗПК, като излага следните съображения:

На първо място посочва, че липсва ясно и точно формулиране на компонентите, включени в ГПР. Счита, че след като в договора не е посочен ГПР при съобразяване на всички участващи при формирането му компоненти, което води до неяснота за потребителя относно неговия размер, не може да се приеме, че е спазена нормата на чл. II, ал. 1, т. 10 ЗПК. Бланкетното посочване единствено на крайния размер на ГПР, на практика обуславяло невъзможност да се проверят индивидуалните компоненти, от които се формира и дали те са в съответствие с разпоредбата на чл. 19, ал. 1 ЗПК. Посочва, че целта на цитираната разпоредба е на потребителя да се предостави пълна, точна и максимално ясна информация за разходите, които следва да направи във връзка с кредита, за да може да направи информиран и икономически обоснован избор дали да го сключи. От посоченото следва, че за да е спазена и разпоредбата на чл. 11, ал. 1, т. 10 от ЗПК, следва в договора да е посочено не само цифрово какъв годишен процент от общия размер на предоставения кредит представлява ГПР, но и изрично, и изчерпателно да бъдат посочени всички разходи, които длъжникът ще направи и които са отчетени при формиране на ГПР. В противен случай потребителят е поставен в подчертано неравностойно положение спрямо кредитора и на практика няма информация колко точно е оскъпяването му по кредита. Това се явява и в директно противоречие с чл. 3, пар. 1 и чл. 4 от Директива 93/13 ЕИО.

Прави се възражение за неправилно изчисляване на ГПР (годишен процент на разходите), доколкото не са спазени заложените общи положения по смисъла на чл. 19 ал. 2 и т. 2 от Приложение № 1. Представено е изчисление, направено с ГПР калкулатор, достъпен на: https://www.calculator.bg/l/crediten_gpr.html, съгласно който при въвеждане на параметрите на договора, по начина, по който са заложи, ГПР е в размер на 35.0015 %, докато посоченият в договора ГПР е 34.43 % при отчитане на 360 дни в годината, независимо дали годината е високосна или не, респ. 30 дни в месеца. При залагане на коректните общи положения, възприети от законодателя, то процентното изражение на ГПР се равнява на 35.0015.

Навеждат се оплаквания, че застрахователната премия не е включена в ГПР. Цитира се съдебна практика, съгласно която застрахователната премия по настоящия договор трябва да бъде включена по съответния начин в размера на ГПР по договора, независимо дали ще се приеме, че застрахователната премия представлява друг вид разход на потребителя, пряко свързан с договора за кредит или разход за допълнителна услуга, отново свързана с договора за кредит или допълнителна възнаградителна лихва, маскирана като

друг разход. Посочва се, че подобни разходи на потребителя и лихвата формират общите му разходи по кредита по смисъла, вложен в § 1, т. 1 ЗПК, които задължително следва да намерят изражение в ГПР, както предвижда ал. 1 на чл. 19 ЗПК. При сключването на процесния договор за потребителски кредит е сключен и горепосочения договор за застраховка, поради което застрахователната премия представлява разход, който е следвало да бъде включен в ГПР и липсата на този разход в договора при изчисляването на ГПР е в противоречие с императивната разпоредба на чл. 11, ал. 1, т. 10 ЗПК, водещо до недействителност на договора на основание чл. 22 от ЗПК.

Посочва се, че незаконосъобразното включване на тези суми в общия размер на кредита води до изчисляване на по-нисък ГПР, тъй като при изчисляване на последния се взема предвид общият размер на кредита, а оттам и до неточност на данните, които трябва да бъдат посочени в договора.

Посочва, че в процесния случай е налице нарушение на императивното изискване на чл. 11 ал. 1 т. 20 ЗПК, според което договорът за потребителски кредит, какъвто несъмнено е настоящият, се изготвя на разбираем език и съдържа наличието или липсата на право на отказ на потребителя от договора, срока, в който това право може да бъде упражнено, и другите условия за неговото упражняване, включително информация за задължението на потребителя да погаси усвоената главница и лихвата съгласно чл. 29. ал. 4 и 6 ЗПК. както и за размера на лихвения процент на ден (т. 20). Съгласно чл. 20.1 от Договора е предвидена възможност за кредитополучателя да се откаже от него при наличието на установените в Договора предпоставки. Отбелязва се, че в Договора не е упоменато конкретното изражение на лихвения процент на ден, в случай че потребителят упражни правото си на отказ от договора.

С оглед горното и предвид липсата на посочен конкретен лихвен процент на ден в процесния договор, то на основание чл. 22 във вр. чл. 11 ал. 1 т. 20 ЗПК, същият се счита за недействителен.

Посочва се, че съгласно чл. 23 от ЗПК, когато договорът за потребителски кредит е обявен за недействителен, потребителят връща само чистата стойност на кредита, но не дължи лихва или други разходи по кредита. Чистата стойност на кредита възлиза на 20 000 лв. (главница). Ищцата е погасила към момента на предявяване на иска сумата в общ размер на около 8 536.38 лева, независимо от обстоятелството как същите са разпределени по пера.

При условията на евентуалност, в случай, че съдът приеме, че процесния договор е действителен, е направено възражение за нищожност на клаузите на чл.7, т.2.2 във вр, с чл.7 т.1 от договор за потребителски кредит № 7053437573 в частта за дължимата застрахователна премия, като посочва следните аргументи:

1/. Застрахователната премия като част от Договора за потребителски кредит. Цитира се съдебна практика, съгласно която чл. 10, ал. 1 ЗПК следва да се прилага еднакво и за свързаните с договора за потребителски кредит

застрахователни договори и общи условия към тях, доколкото тези договори са от съществено значение за правата и задълженията на страните по главния договор. В подкрепа на тази теза се посочва, че съгласно § 1 от ДР на ЗПК в общия разход по кредита за потребителя (или т. нар. ГПР) задължително трябва да бъдат включени всички разходи по кредита, в т.ч. и застрахователните премии в случаите, когато сключването на договора за услуга е задължително условие за получаване на кредита. Несъмнено посочването на размера на ГПР е съществен елемент от съдържанието на договора за потребителски кредит, поради което и нарушаването на изискванията за неговото посочване, е основание за обявяване на целия договор за недействителен. Оттук следва, че щом застрахователната премия е част от същественото съдържание на договора (като разход, който задължително следва да бъде включен в размера на ГПР), то застрахователният договор, въз основа на който се дължи тя и общите условия към него, доколкото те са неразделна част от същия съгласно чл. 344, ал. 1, изр. 2 КЗ, следва също да отговарят на изискванията на чл. 10, ал. 1 ЗПК.

2/. Изискването за шрифт се прилага и спрямо застрахователната премия като част от договора.

В допълнение на горното се посочива, че ако се приеме, че изискването за шрифта се отнася и за свързаните договори и общите условия към тях, би се избегнала и възможността чрез тях да се уговорят утежняващи клаузи с малък и нечетлив шрифт, които не са уговорени в договора за потребителски кредит, като по този начин ще се предотврати заобикалянето на закона. Съгласно чл.10, ал.1 от ЗПК договорът за потребителски кредит се сключва в писмена форма, на хартиен или друг траен носител, по ясен и разбираем начин, като всички елементи на договора се представят с еднакъв по вид, формат и размер шрифт - не по-малък от 12, в два екземпляра - по един за всяка от страните по договора. Представената по делото декларация за определяне на изискванията и потребностите и за присъединяване на застрахованото лице към застрахователна програма „Защита на кредита“ и „Защита на сметките“ за кредитополучателите на потребителски кредити, предоставени от „Т.“ ЕАД и Допълнителна медицинска услуга „Второ Медицинско мнение“, предоставена от Mediguide International е със шрифт видимо по малък то изискуемия съобразно закона шрифт 12. Счита се, че за установяване на по-малкия размер на шрифта не са необходими специални знания, поради което назначаването на експертиза е ненужно, тъй като масово съдебната практика използва програмата ABBYY Fine Reader, за да установи използвания в договора шрифт.

В случай, че съдът приеме единствено недействителността на клаузата, уреждаща дължимостта на застрахователната премия, то размерът на дължимата главница, следва да бъде намален, като се съобразят извършените от ответницата плащания.

В заключение се прави искане, в случай, че съдът разгледа предявените

искове по същество, същите да се отхвърлят като неоснователни и недоказани.

Претендират се сторените в настоящото производство и в заповедното производство разноски на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата.

Направено е възражение за прекомерност на претендираните от ищеца разноски за юрисконсултско възнаграждение в заповедното и исковото производство.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните намира за установено следното:

По делото не е спорно и от писмените доказателства се установява, че на 28.04.2023г. между Д. Д. И., като кредитополучател и "Т." ЕАД – кредитодател е сключен договор за потребителски кредит за общо ползване № 7053437573 за сумата 20 000 лв., с посочен общ размер на застрахователната премия: 7487,46 лв., в която се включва: А) застраховка Bank пакет 3 кредит + сметка (bill): 7007.93 лв. и Б): застраховка Bank пакет 3 сметка (bill): 479.53 лв., като общия размер на кредита е 27487.46лв. Съгласно чл. 9 т. 1 от Договора годишния лихвен процент, е 30.39 %. Лихвеният процент е фиксиран за целия срок на Договора. Съгласно чл. 10 от договора, ГПР е 34,43 %, като общата сума, дължима от потребителя е 47805.12 лв. При просрочие от страна на потребителя дължимата сума ще се увеличи с лихвите и разходите по чл.15 от договора. Съобразно инкорпорирания в договора погасителен план заетата сума следва да се върне на 48 месечни погасителни вноски, всяка с размер 995,94 лв. и падеж 5-то число на месеца, като първата погасителна вноска е дължима на 05.06.2023 г., а последната - на 05.05.2027 г. Вноската включва в себе си посочените части от главницата и лихвата, т.е. сумата 47805,12 лв., от които 27487,46 лв. главница /състояща се от дадени в заем средства и уговорени като застрахователна премия средства/ и 20317,66 лв. лихва.

Съгласно чл.19 от договора при сключването му потребителят не е длъжен да сключва застраховка, по свое желание той може да сключи някоя от застраховките или да се присъедини към някоя от застрахователните програми, предлагани от кредитора, в качеството му на застрахователен агент, без това да е задължително условие за сключването на самия договор.

Видно от представения сертификат № 170534375732023 за застрахователни програми „Защита на кредита“ и „Защита на сметките“ на кредитополучателя на потребителски кредити и допълнителна медицинска услуга „второ медицинско мнение“ в качеството си на застрахователен агент на „К.Ж.“ и „К.О.“, ответникът "Т." ЕАД е сключил с Д. Д. И. застрахователни програми „Защита на кредита“ и „Защита на сметките“ с плащане на еднократна такса „Второ медицинско мнение“ срещу еднократна застрахователна премия в размер на 7487,46 лв.

Сумата, представляваща еднократната застрахователна премия от

3381,82 лв., не е платена от ищцата. Кредиторът, който е и застрахователен агент, се е задължил да превежда от сметката на потребителя по своята банкова сметка или по тази на застрахователя „частта от средствата по кредита“, представляваща дължимата за конкретната застраховка“ /чл.7.2.3/.

От представеното заявление за рефинансиране на задължение от 28.04.2023 г. е видно, че кредитът от същата дата е отпуснат с цел рефинансиране на потребителски кредит № 7053218800-10827, предоставен на И. от същия кредитор. Страните не спорят, че с част от отпуснатата по потребителски кредит за общо ползване № 7053437573 сума в размер на 10 827 лева е използвана за рефинансиране на потребителски кредит № 7053218800-10827.

Преди подписване на кредитното съглашение, ищцата е попълнила заявление-декларация за установяване на договорни отношения от 21.04.2023г.

Поради неплащане на три последователни погасителни вноски с падежи 5.12.2023 г., 5.01.2024 г., 5.02.2024 г., съобразно чл. 16.2. от договора, кредиторът е обявил кредита за предсрочно изискуем, което е съобщено на длъжника с Уведомление за предсрочна изискуемост на договора, получено от Д. И. на 03.06.2024 г. лично.

Видно от приложеното ч.гр.д. № 526/2024 на РС – Р., по заявление, подадено от „Т.“ ЕАД, срещу длъжника Д. Д. И. ЕГН: ***** е издадена заповед № 317/27.06.2024 г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК за следните суми:

- сумата от 25 570,57 лв. (двадесет и пет хиляди петстотин и седемдесет лева и 57 ст.) - главница, произтичаща от договор за потребителски кредит № 7053437573 от 28.04.2023 г., ведно със законната лихва върху главницата от 27.06.2024 г. до окончателното погасяване на задължението,

- сумата от 3859,01 лв. (три хиляди осемстотин петдесет и девет лева и 01 ст.) договорна възнаградителна лихва за периода от 05.12.2023 г. до 03.06.2024 г.,

- сумата от 452,08 лв. (четиристотин петдесет и два лева и 08 ст.) – обезщетение за забава върху главницата за периода от 05.12.2023 г. до 18.06.2024 г.,

- както и разноските по делото за държавна такса в размер на 597,63 лв. (петстотин деветдесет и седем лева и 63 ст.) и юрисконсултско възнаграждение в размер на 150,00 лв. (сто и петдесет лева).

В заповедта е посочено, че вземането произтича от следните обстоятелства: Извлечение от счетоводните книги на банката от 18.06.2024 г. относно задължението на Д. Д. И. по договор за потребителски кредит № 7053437573 от 28.04.2023 г., с който е отпуснат заем в общ размер на 47805,12 лв. при връщане на 48 месечни вноски от 995,94 лв. и с падеж на месечната вноска всяко 5-то число на месеца съобразно погасителен план в т.11.2 на

договора и срок до 05.05.2027 г. Кредитът е обявен за изцяло предсрочно изискуем на 03.06.2024 г. с уведомление до длъжника, връчено лично на длъжника на 03.06.2024 г. с известие за доставяне. Начислено е на кредитополучателя обезщетение за забава върху просрочените вноски.

В срок е постъпило възражение от длъжника, поради което съдът е указал на кредитора „Т.” ЕАД да предяви иск за вземането си.

В срока по чл. 415 ГПК е предявен настоящия установителен иск за следните суми: Изискуема главница в размер на 25 570,57 лева и Изискуема договорна (възнаградителна) лихва за период от 5.12.2023 г. към 03.06.2024 г. в размер на 2194,85 лева

Общо задължение: 27 765,42 лева, ведно със законната лихва върху главницата, считано от подаване на Заявлението по чл. 417 ГПК (27/06/2024) до окончателното изплащане на задължението.

С определение № 212/ 07.05.2025 г., постановено по ч.гр.д. № 526/2024г., поради непредявяване на установителен иск за целия размер на вземането за договорна и възнаградителна лихва по договор за потребителски кредит № 7053437573 от 28.04.2023 г., Районен съд – Р. е обезсилил заповед № 317 от 27.06.2024 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 417 ГПК, издадена по ч.гр.д. № 20245520100526/2024 г. по описа на РС-Р., в частта, в която е разпоредено Д. Д. И. да заплати на кредитора „Т.” ЕАД в частта за разликата над 2194,85 лв. до 3859,01 лв. за договорна възнаградителна лихва за периода от 05.12.2023 г. до 03.06.2024 г. и в частта за обезщетението за забава върху главницата за периода от 05.12.2023 г. до 18.06.2024 г. в размер на 452,08 лв. по договор за потребителски кредит № 7053437573 от 28.04.2023 г.

Със същото определение районният съд е обезсилил изцяло изпълнителния лист от 27.06.2024 г., издаден въз основа на разпореждане № 605/27.06.2024 г. за допускане на незабавно изпълнение на заповед № 317/27.06.2024 г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК, издадена по ч.гр.д. № 526/2024 г. по описа на Районен съд – Р., поради отмяна на допуснатото незабавно изпълнение с определение № 353/13.03.2025 г. по в.ч.гр.д. № 20255500500126 по описа за 2025 г. на ОС-С..

По делото е назначена съдебно-счетоводна експертиза, от чиито заключения – първоначално и допълнително, се установява, че размерът на платеното по процесния договор към момента на подаване на заявлението по чл. 417 от ГПК (27.06.2024 г.) е 6 420,14 лв., с която сума е погасена главница по кредита - 1 916,89 лв., погасена договорна лихва - 4 460,49 лв., обезщетение за забавено плащане - 42,76 лв.

След датата на подаване на заявлението по чл. 417 от ГПК (27.06.2024), като се вземат предвид извършените плащания на дата 30.07.2024 и 30.10.2024 г., размерът на платеното по процесния договор към момента на издаване на документа „7053437573 Извлечение“ - 19.08.2025 г., е в общ размер на 8536,38 лв., отнесено по пера по следния начин: 1 916,89 лв. - платена

главница по кредита; 4 460,49 лв. - платена договорна лихва по кредита; 42,76 лв. - платено обезщетение за забавено плащане; 2 116,24 лв. - банково вземане по съдебни вземания.

В съответствие с чл. 76 от ЗЗД, с постъпилите от длъжника суми задълженията по договора са погасявани в следната поредност: начислените до деня на плащането законни лихви; начислени до деня на плащането възнаградителни лихви; главница по кредита.

От предоставената от „Т.“ ЕАД Справка плащания и погасени суми, вещото лице е установило, че главницата на погасителна вноска № 6 с падеж 05.11.2023 г. в размер на 339,78 лв. е погасена с плащането на 06.02.2024 г., което е в общ размер на 1010,00 лв. Погасени са: лихва- 657,90 лв. и главница- 339,78 лв. При положение, че към датата на плащането 06.02.2024 г. има непогасена лихва в размер на 2540,60 лв. съгласно изчисленията на експертизата (2522,12 лв., съгласно изчисленията на ищеца) и платената сума не е достатъчна да погаси само лихвата.

На дата 03.06.2024 г. е променен статуса на кредита като предсрочно изискуем в системата на банката и съответно изчислената договорна лихва за периода 05.05.2023 г. - 03.06.2023 г. е в размер на 512,33 лв. вместо дължимата договорна лихва в пълен размер за вноска №13 - 591,15 лв. за периода 05.05.2023- 05.06.2023 г. (591,15 лв. /30 дни * 26 дни = 512,33 лв.)

Сумата от 512,33 лв. е лихвата по кредита за вноска 13 до смяната на статуса в системата на банката.

С оглед установяване на начина, по който банката е изчислила годишния процент на разходите (ГПР), дали са съобразени изискванията на чл. 19 ал. 2 ЗПК и общите положения, зададени в Приложение № 1 относно формулата за изчисляване на ГПР, както и като се включи застрахователната премия към общия разход по кредита, както задачата на експертизата да се изчисли ГПР, като се включи застрахователната премия към общия разход по кредита, до „Т.“ ЕАД е изпратено писмено запитване от вещото лице, на което кредиторът е отговорил, че „по отношение на погасителния план и искането за разбивката на всяка вноска за главница и застраховка, в договорите ни до средата на 2025 година няма такава информация, а застраховката в системите на банката е третирана единствено като главница.“

От представеното извлечение за цялостното движение по Договор за потребителски кредит № 7053218800 от 27.10.2021. с Реф.: 2847786, в това число рефинансирането му със средствата, заети с новоотпуснатият потребителски кредит - № 7053437573 от 28.04.2023г. с Реф.: 3428422, с титуляр: Д. Д. И., аналитичен № 1815 100 310246913 07 5, ** се установява, че:

Кредитът, който ще се рефинансира - Договор за потребителски кредит № 7053218800 от 27.10.2021, е с Реф.: 2847786.

Новоотпуснатият потребителски кредит - № 7053437573 от 28.04.2023г., с който ще се рефинансира старият потребителски кредит, е с Реф.: 3428422.

- На дата 28.04.2023 г. с Бордеро № 1478817 по посочената в чл. 7.2.1. на договор за потребителски кредит № 7053437573 от 28.04.2023г. банкова сметка в „Т.“ ЕАД с IBAN ** на Д. Д. И. са преведени от банката 27487,46 лв. (двадесет и седем хиляди четиристотин осемдесет и седем лв. 46 ст.) /14 054.12 евро (четиринадесет хиляди петдесет и четири евро 12 цента) с текст „Усвояване на кредит, Реф.: 3428422, Осн.: Усвояване на кредит с код от СمارтИнфо: 7053437573“, като салдото по сметката е 27487,46 лв. (двадесет и седем хиляди четиристотин осемдесет и седем лв. 46 ст.) /14 054.12 евро (четиринадесет хиляди петдесет и четири евро 12 цента).

- На дата 28.04.2023 г. с Бордеро № 1478817 посочената в чл. 7.2.1. на договор за потребителски кредит № 7053437573 от 28.04.2023г. банкова сметка в „Т.“ ЕАД с IBAN ** на Д. Д. И. е намалена със сумата на застрахователните премии в размер на 7487.46 лв. (седем хиляди четиристотин осемдесет и седем лв. 46 ст.) / 3 828.28 евро (три хиляди осемстотин двадесет и осем евро 28 цента) с текст „Усвояване на кредит, Реф.: 3428422, Осн.: Усвояване на кредит с код от СмартИнфо: 7053437573“, като салдото по сметката е 20000,00 лв. (двадесет хиляди лв. 0 ст.) /10 225.84 евро (десет хиляди двеста двадесет и пет евро 84 цента).

- На дата 28.04.2023 г. с Бордеро № 1482852 посочената в чл. 7.2.1. на договор за потребителски кредит № 7053437573 от 28.04.2023г. банкова сметка в „Т.“ ЕАД с IBAN ** на Д. Д. И. е намалена със сумата на рефинансирането в размер на 10827лв. (десет хиляди осемстотин двадесет и седем лв. 0 ст.) / 5535,76 евро (пет хиляди петстотин тридесет и пет евро 76 цента) с текст „Вътрешнобанков превод, Получател: Т. ЕАД, Сметка получателя: **. ВИС на получателя: **, Основание: нефинансиране 7053218800, като салдото по сметката е 9173,00 лв. (девет хиляди сто седемдесет и три лв. 0 ст.) / 4690,08 евро (четири хиляди шестстотин и деветдесет евро 8 цента).

- На дата 28.04.2023 г. с Бордеро № 1482853 посочената в чл. 7.2.1. на договор за потребителски кредит № 7053437573 от 28.04.2023г. банкова сметка в „Т.“ ЕАД с IBAN ** на Д. Д. И. е намалена със сумата на такса за банков превод в размер на 1,00лв. (един лв. 0 ст.) / 0,51 евро (0 евро 51 цента) с текст „Автоматична такса, комисионна - Вътрешнобанков превод, РС,ФЛ, BGN., Реф.: 231181482852“, като салдото по сметката е 9172,00 лв. (девет хиляди сто седемдесет и два лв. 0 ст.) / 4689,57 евро (четири хиляди шестстотин осемдесет и девет евро 57 цента).

- На дата 28.04.2023 г. с Бордеро № 1481394 посочената в чл. 7.2.1. на договор за потребителски кредит № 7053437573 от 28.04.2023г. банкова сметка в „Т.“ ЕАД с IBAN ** на Д. Д. И. е намалена със сумата на изтеглените в брой пари на каса от Д. Д. И. в размер на 9172.00 лв. (девет хиляди сто седемдесет и два лв. 0 ст.) / 4689,57 евро (четири хиляди шестстотин осемдесет и девет евро 57 цента) с текст „Изпл. на каса - сделка, ОФИС С. 2, Получател: Д. Д. И., ЕГН: *****, ЛК No.: 651569701, Основание:

Теглене“, като салдото по сметката е 0,00 лв. (нула лв. 0 ст.) / 0,00 евро (нула евро 0 цента).

- На дата 28.04.2023 г./дата на осчетоводяване 02.05.2023 с Бордеро № 2728366 по сметката на рефинансирания кредит (**) постъпва сумата на рефинансирането в размер на 10827лв. (десет хиляди осемстотин двадесет и седем лв. 0 ст.) / 5535.76 евро (пет хиляди петстотин тридесет и пет евро 76 цента) с текст „Захранване на клиентска сметка за плащане по кредит, Реф.: 2847786, Осн.: Плащане от клиент по сметка ** в "Т." ЕАД, като салдото по сметката става 10827.01лв. (десет хиляди осемстотин двадесет и седем лв. 1 ст.) / 5535,76 евро (пет хиляди петстотин тридесет и пет евро 76 цента).

- На дата 28.04.2023 г./дата на осчетоводяване 02.05.2023 с Бордеро № 2728366 от сметката на рефинансирания кредит (**) е наредена сумата на рефинансирането в размер на 10827лв. (десет хиляди осемстотин двадесет и седем лв. 0 ст.) / 5535.76 евро (пет хиляди петстотин тридесет и пет евро 76 цента) с текст „Захранване на клиентска сметка за плащане по кредит, Реф.: 2847786, Осн.: Плащане от клиент по сметка ** в "Т." ЕАД, като салдото по сметката остава 0.00лв. (нула лв. 0 ст.) / 0,00 евро (нула евро 0 цента).

- С внесените на 05.05.2023 г. 475,63 лв.(четиристотин седемдесет и пет лв. 63 ст.) / 243,19 евро (двеста четиридесет и три евро 19 цента) и на 09.05.2023 г. 10350,49 лв. (десет хиляди триста и петдесет лв. 49 ст.) / 5292.12 (пет хиляди двеста деветдесет и две евро 12 цента) предсрочно е погасен рефинансираният кредит № 7053218800 от 27.10.2021. с Реф.: 2847786

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Сключеният между страните договор има характеристиките на договор за потребителски кредит по смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗПК, спрямо който са приложими специалните изисквания на ЗПК и ЗЗП.

Разпоредбата на чл. 11, ал. 1 от ЗПК императивно установява съдържанието на договора за потребителски кредит, част от което е годишният процент на разходите по кредита /ГПР/ - чл. 11, ал. 1, т. 10 от ЗПК. Съгласно чл. 19, ал. 1 от ЗПК годишният процент на разходите по кредита изразява общите разходи по кредита за потребителя, настоящи или бъдещи /лихви, други преки или косвени разходи, комисионни, възнаграждения от всякакъв вид, в т. ч. тези, дължими на посредниците за сключване на договора/, изразени като годишен процент от общия размер на предоставения кредит.

Съгласно § 1 т. 1 от ДР на ЗПК "Общ разход по кредита за потребителя" са всички разходи по кредита, включително лихви, комисиони, такси, възнаграждение за кредитни посредници и всички други видове разходи, пряко свързани с договора за потребителски кредит, които са известни на кредитора и които потребителят трябва да заплати, включително разходите за

допълнителни услуги, свързани с договора за кредит, и по-специално застрахователните премии в случаите, когато сключването на договора за услуга е задължително условие за получаване на кредита, или в случаите, когато предоставянето на кредита е в резултат на прилагането на търговски клаузи и условия. Общият разход по кредита за потребителя не включва нотариалните такси.

Съгласно чл. 11, ал. 1, т. 10 от ЗПК договорът за потребителски кредит трябва да съдържа ГПР по кредита и общата сума, дължима от потребителя, изчислени към момента на сключване на договора за кредит, като се посочат взетите предвид допускания, използвани при изчисляване на ГПР по начина, посочен в приложение № 1. Изрично разпоредбата на чл. 19, ал. 4 от ЗПК постановява, че ГПР не може да бъде по-висок от пет пъти размера на законната лихва по просрочени задължения в евро и във валута, определена с постановление на Министерския съвет на Република България.

На първо място в оспорения договор са посочени абсолютните стойности на годишния лихвен процент /ГЛП/ и на годишния процент на разходите /ГПР/ на заема, с което само формално е изпълнено изискването на закона. Липсва ясно разписана методика на формиране на ГПР по кредита - кои компоненти точно са включени в него и как се формира посочения в договора ГПР от 34,43 %. В договора е посочен фиксиран ГЛП по заема, но не се изяснява как тази стойност се съотнася към ГПР по договора. От страна на банката също не са представени разяснения на вещото лице по назначената по делото съдебно-счетоводна експертиза как точно е получена тази стойност на ГПР. ГПР е величина, която се изчислява по формула, императивно заложена в ЗПК и изчисляването на разходите по кредита по начин, различен от законовия е недопустимо. Тези съставни елементи остават неизвестни и на практика създават предпоставки кредиторът да ги кумулира, завишавайки цената на ресурса. Неясни са, както компонентите, така и математическия алгоритъм, по който конкретно по процесния договор е формирано годишното оскъпяване на заема.

Освен това в настоящия случай е безспорно установено, че при сключване на договора за потребителски кредит, длъжникът се е присъединил към застрахователни програми на кредитора, "Защита на кредита" и "Защита на сметките" за кредитополучателите на потребителски кредити, предоставени от "Т."ЕАД. Изтеглен е допълнителен кредит в размер на застрахователната премия, като главницата за възстановяването на заетите суми е оформена общо и за двата дълга. Договорната лихва е начислена общо и в крайна сметка ведно с нея и застраховката е постигнат общ размер по кредита, т. е. крайна дължима сума, която го надхвърля по размер два пъти размера на реално изтеглената сума. При това в застрахователното правоотношение кредиторът действа като застрахователен агент срещу комисионна, която не е посочена. Липсват и данни по делото части от застрахователната премия по застрахователното съглашение /предвид направените частични плащания по договора за потребителски кредит/ да са

били реално заплатени на застрахователите.

Също така видно от представения „Информационен документ за застрахователен продукт“ (листове 14 - 15 и 16-19 от гр.д. № 91/2025 г. на РС-Р.), сключените от кредитополучателя застраховки, са свързани с услуга в полза на кредитора, като по всички застрахователни рискове по застраховка "Защита на кредита" и „Защита на сметките“, ползващото се лице е банката, предоставяща кредита, а единствено при смърт, част от първоначалния размер на кредита се изплаща на наследниците. Реално от сключването на застраховките се ползва единствено банката, защото тя е в договорни отношения със застрахователя и получава комисионна за извършваната дейност, която е включена в застрахователната премия, съгласно приложената декларация. Всички тези обстоятелства водят до извод, че застрахователните премии представляват разход по кредита и е следвало да бъдат включени при изчисляването на ГПР, а не да се третираат като част от главницата по кредита. Клаузата на чл. 19 от процесния договор за кредит не съдържа конкретизация относно вида на застраховката, нито дължимите застрахователни премии. Независимо, че се предвижда възможност „кредитополучателят да се възползва при желание от негова страна от застраховките, предлагани от кредитора, които не са условие за сключване на договора“, в крайна сметка в погасителния план, инкорпориран в договора, застрахователната премия е включена към дължимата главница. Налага се изводът, че тази клауза, както и декларацията, са част от предварително подготвени от банката документи, върху които кредитополучателят освен, че няма действителна възможност да влияе и да договори параметрите, при които се предоставя сумата, но и няма възможност да сключи договора за кредит без тези клаузи.

В случай, че кредитът за премията в действителност не е бил част от изискванията за сключване на договора, няма причина да бъде включен към останалата сума по правоотношението, като по този начин се предостави реално възможност на потребителя да избере дали да сключи застраховка и при какви условия.

Сумите по застраховките никога не са били на разположение на длъжника и той не е имал възможност да избира с кое лице да бъде сключена застраховка, при какви рискове и за каква сума, а банката има директна полза от застрахователното правоотношение поради получаваната комисионна и увеличаването на сумата, върху която начислява възнаградителна лихва, съответно на нейната печалба.

Предвид изложеното, настоящият състав намира, че сумите по застраховки, е следвало да бъдат включени в общите разходи по кредита, съгласно § 1, т. 1 от ПЗР на ЗПК и да бъдат взети предвид при изчисляването на ГПР по кредита. Невключването в ГПР на компоненти, които потребителят следва да заплати на кредитора създава невъзможност или поне значително затруднява потребителя при извършване на преценка относно финансовата тежест, която ще понесе, сключвайки договора. Вписването на по-нисък от

действителния ГПР въвежда в заблуждение кредитополучателя и го мотивира за сключване на договор, който при обявяване на всички условия същият едва ли би сключил.

Невключването на застрахователната премия при изчисляване на ГПР е довело оповестяване на процент на разходите различен от действителния в противоречие с чл. 11, ал. 1, т. 10 от ЗПК, водещо до недействителност на договора на основание чл. 22 ЗПК.

Съгласно чл. 23 ЗПК, потребителят дължи връщане само на чистата стойност по кредита, като платените суми, посочени в заключението на съдебно-счетоводната експертиза в размер на 8536,38 лева, следва да бъдат отнесени за погасяването на реално предоставената сума от 20 000 лева. Следователно предявеният иск е основателен за сумата 11 463,62 лв. - представляваща неизплатена, реално получена главница по Договор за потребителски кредит № 7053437573 от 28.04.2023 г.

С оглед изложеното, следва да се **признае за установено**, че Д. Д. И. ЕГН: *****, в качеството си на Кредитополучател по Договор за потребителски кредит № 7053437573 сключен на 28.04.2023 г., **дължи на „Т.” ЕАД**, в качеството му на Кредитодател по същия договор, сумата 11 463,62 лв. – главница, ведно със законната лихва върху главницата, считано от подаване на Заявлението по чл. 417 ГПК (27.06.2024г.) до окончателното изплащане на задължението, като **отхвърли** исковете за главница над сумата 11 463,62 лв. и за договорна (възнаградителна) лихва за период от 5.12.2023 г. към 03.06.2024 г. за сумата 2194,85 лева, **като неоснователни и недоказани**.

Съгласно чл.3-5 от Закона за въвеждане на еврото в Република България (ЗВЕРБ), решение (ЕС) 2025/1407 на Съвета от 8 юли 2025 година относно приемането на еврото от България, считано от 1 януари 2026 г. и Регламент (ЕС) 2025/1409 на Съвета от 8 юли 2025 година за изменение на Регламент (ЕО) № 2866/98 по отношение на валутния курс към еврото за България, към настоящия момент официална парична единица е евро, равностойно на 1,95583 български лева. Поради това, присъдените суми следва да се превалутират по правилата на чл. 12-13 от ЗВЕРБ, тъй като решението е постановено след 01.01.2026г.

С оглед изложеното, следва да се **признае за установено**, че Д. Д. И. ЕГН: *****, в качеството си на Кредитополучател по Договор за потребителски кредит № 7053437573 сключен на 28.04.2023 г., **дължи на „Т.” ЕАД**, в качеството му на Кредитодател по същия договор, сумата 5 861,26 евро (пет хиляди осемстотин шестдесет и едно евро и двадесет и шест евроцента) с равностойност 11 463,62 лв. (единадесет хиляди четиристотин шестдесет и три лева и шестдесет и две ст.) – главница, ведно със законната лихва върху главницата, считано от подаване на Заявлението по чл. 417 ГПК (27.06.2024г.) до окончателното изплащане на задължението, като **отхвърли** исковете за главница над сумата 5 861,26 евро (пет хиляди осемстотин шестдесет и едно евро и двадесет и шест евроцента) с равностойност 11

463,62 лв. до претендираните 13 074.02 евро с равностойност 25 570.57 лева и за договорна (възнаградителна) лихва за период от 5.12.2023 г. към 03.06.2024 г. за сумата 1 122,21 евро (хиляда сто двадесет и две евро и двадесет и един евроцента) с левова равностойност 2194,85 лева, **като неоснователни и недоказани.**

По разноските:

С решението по установителния иск съдът се произнася с осъдителен диспозитив по дължимостта на разноските в заповедното производство, съгласно т. 12 от Тълкувателно решение № 4/2013 г. от 18.06.2014 г. на ОСГТК на ВКС.

В настоящия случай по ч. гр. д. № 526/2024 г. по описа на Районен съд – Р., „Т.” ЕАД са направили разноски за държавна такса в размер на 597,63 лв. и съдът е определил юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв., или общо разноските са в размер на 747,63 лева, с равностойност 382,26 евро.

Съобразно уважената част от исковете, ответникът следва да заплати на „Т.” ЕАД сумата 157,83 евро – разноски по ч. гр. д. № 526/2024 г. по описа на Районен съд – Р..

Ответникът претендира разноски в заповедното производство в размер на адвокатско възнаграждение чл. 38, ал. 2 ЗА.

От представените по делото доказателства се установява, че ответницата е материално затруднено лице, поради което адвокатската защита е осъществявана безплатно. Съгласно разпоредбата на чл. 38, ал. 2 ЗА в такива случаи адвокатът има право на адвокатско възнаграждение, дължимо от насрещната страна в размер, определен от съда. Съгласно решение по дело С-438/22 на СЕС при определяне на възнаграждението по чл. 38, ал. 2 ЗА съдът не е обвързан от размерите в Наредба № 1/2004 г., защото такава обвързаност нарушава забраната по чл. 101, § 1 ДФЕС в смисъла, разяснен от СЕС. Решението на СЕС е задължително за всички национални съдилища. В този смисъл съдът е свободен да определи размера на дължимото адвокатското възнаграждение по своя преценка, съобразявайки се с приетите до настоящия момент критерии – фактическа и правна сложност на делото, обем на осъществената правна защита – написване на искова молба или подаване на отговор, явяване в съдебни заседания, представяне или не на писмени бележки по делото, както и броя на проведените съдебни заседания.

Предвид едностранния и ограничен характер на заповедното производство, с което не се разрешава правен спор, защитата на длъжника в границите на същото се изразява в оспорване на задължението по реда на чл.414 от ГПК или чл.423 от ГПК и атакуване на актовете на съда по допускане на незабавно изпълнение, евентуално в защита на длъжника при обжалвания от страна на заявителя. В случая действията по защита на длъжника в заповедното производство, се изразяват с оспорване на задължението по реда на чл.414 от ГПК, чрез подаване на възражение и подаване на частна жалба срещу разпореждането за допускане на незабавно

изпълнение на заповедта за изпълнение, по която е образувано ч.гр.д. № 126/2025 г. по описа на Окръжен съд – С., по което в полза на представляващия длъжника адвокат е присъдено адвокатско възнаграждение по реда на чл. 38, ал. 2 ЗАДв в размер на 480 лв. с ДДС.

С оглед гореизложеното, като съобрази фактическата и правна сложност на делото, обема на оказаната правна помощ на длъжника в заповедното производство, адвокатското възнаграждение на представляващия длъжника Д. Д. И. адвокат А. Д. следва да бъде определено в размер на 100 евро с ДДС.

С оглед отхвърлената част от исковете, „Т.” ЕАД следва да заплати на адв. А. З. Д. сумата 58,71 евро с ДДС – адвокатско възнаграждение за предоставена безплатна правна помощ на Д. Д. И. по ч. гр. д. № 526/2024 г. по описа на Районен съд – Р..

В производството по чл. 422 ГПК „Т.” ЕАД са направили разноски за заплатена държавна такса в размер на 513 лв., с равностойност 262,29 евро и 1000 лева, с равностойност 511,29 евро – за съдебно-счетоводна експертиза. Съдът на основание чл. 25, ал. 1 от Закона за предоставяне на правна помощ, определя юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лв., с равностойност 153,39 евро или така направените разноски са в общ размер на 926,97 евро.

Съобразно уважената част от исковете, Д. Д. И. следва да заплати на „Т.” ЕАД сумата 382,72 евро – разноски в настоящото производство.

Ответникът Д. Д. И. е направила разноски за заплатено възнаграждение на вещото лице по допълнителната съдебно-счетоводна експертиза в размер на 500 лв., с равностойност 255,65 евро.

Съобразно отхвърлената част от исковете, „Т.” ЕАД следва да заплати на Д. Д. И. сумата 150,10 евро – разноски в настоящото производство.

С оглед фактическата и правна сложност на делото, обема на оказаната правна помощ на ответника, адвокатското възнаграждение на представляващия я адвокат А. Д. следва да бъде определено в размер на 3 445,48 лева с ДДС, с равностойност 1 761,65 евро с ДДС.

Съобразно отхвърлената част от исковете, „Т.” ЕАД следва да заплати на адв. А. З. Д. адвокатско възнаграждение за предоставената безплатна правна помощ на Д. Д. И. в размер на 1 034,31 евро с ДДС.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на Д. Д. И., с ЕГН: ******, с адрес: с. С.***, че в качеството си на Кредитополучател по Договор за потребителски кредит № 7053437573 сключен на 28.04.2023 г., **дължи на „Т.” ЕАД**, с ЕИК **, със седалище и адрес на управление: гр. С.***, в

качеството му на Кредитодател по същия договор, сумата 5 861,26 евро (пет хиляди осемстотин шестдесет и едно евро и двадесет и шест евроцента) с равностойност 11 463,62 лв. (единадесет хиляди четиристотин шестдесет и три лева и шестдесет и две ст.) – главница, ведно със законната лихва върху главницата, считано от подаване на Заявлението по чл. 417 ГПК (27.06.2024г.) до окончателното изплащане на задължението, **като ОТХВЪРЛЯ** исковете за главница над сумата 5 861,26 евро (пет хиляди осемстотин шестдесет и едно евро и двадесет и шест евроцента), с равностойност 11 463,62 лв. до претендираните 13 074.02 евро с равностойност 25 570.57 лева и за договорна (възнаградителна) лихва за период от 5.12.2023 г. до 03.06.2024 г. за сумата 1 122,21 евро (хиляда сто двадесет и две евро и двадесет и един евроцента) с левова равностойност 2194,85 лева, **като неоснователни и недоказани**.

ОСЪЖДА Д. Д. И., с ЕГН: *****, с адрес: с. С.**, да заплати на „Т.” ЕАД, с ЕИК **, със седалище и адрес на управление: гр. С.**, сумата 157,83 евро – разноски по ч. гр. д. № 526/2024 г. по описа на Районен съд – Р., съразмерно с уважената част от исковете.

ОСЪЖДА „Т.” ЕАД, с ЕИК **, със седалище и адрес на управление: гр. С.**, да заплати на адв. А. З. Д., вписан в САК, с личен № **, с адрес на адвокатската практика: гр. С.**, сумата 58,71 евро с ДДС – адвокатско възнаграждение за предоставена безплатна правна помощ на Д. Д. И. по ч. гр. д. № 526/2024 г. по описа на Районен съд – Р., съразмерно с отхвърлената част от исковете.

ОСЪЖДА Д. Д. И., с ЕГН: *****, с адрес: с. С.**, да заплати на „Т.” ЕАД, с ЕИК **, със седалище и адрес на управление: гр. С.**, сумата 382,72 евро – разноски в настоящото производство, съразмерно с уважената част от исковете.

ОСЪЖДА „Т.” ЕАД, с ЕИК **, със седалище и адрес на управление: гр. С.**, да заплати на Д. Д. И., с ЕГН: *****, с адрес: с. С.**, сумата 150,10 евро – разноски в настоящото производство, съразмерно с отхвърлената част от исковете.

ОСЪЖДА „Т.” ЕАД, с ЕИК **, със седалище и адрес на управление: гр. С.**, да заплати на адв. А. З. Д., вписан в САК, с личен № **, с адрес на адвокатската практика: гр. С.**, адвокатско възнаграждение за предоставената безплатна правна помощ на Д. Д. И. в настоящото производство в размер на 1 034,31 евро с ДДС, съразмерно с отхвърлената част от исковете.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред П. апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – С.: _____